

lov. Daleč na okrog je bil izdan na prebivalstvo poziv, naj se udeleži lova. Dva tisoč gonjačev se je zbralo v pragozdu lepega dne s šotori, svetilkami, slamnjačami za nočni počitek in s prehrano. Z nepopisnim trudom so postavili iz orjaških debel orrajo (kral). Ko je napočil dan, ko bi naj bila čreda slonov pritirana v kral, je zrasel v džungli cel hotel z električno razsvetljavo in z vsemi ugodnostmi za gledalce. Vodo so napeljali v ograjo zelo od daleč. Radi neznosne vročine v pragozdovih si poiščejo sloni predvsem oni prostor, kjer je voda.

Celih pet tednov je trajal pogon. — Gonjači so se bližali slonom v oddaljenosti več milj in skušali slone napadati proti eni točki.

Gonjači so izpostavljeni nepopisnim težavam ter naporom. Goli so taborili po s trnjem prerastenem grmovju, bresti so morali preko malaričnih močvar, bili so izpostavljeni najhujšim nalivom, ki so prihrameli nad džunglo. Njihova nagrada je bil: iž, nekaj obleke, orožje in zavest, da bode njihov trud kronan z uspehom.

Kakor hitro so zagledali gonjači čredo, so zagnali krik in streljali, da so spravili slone dalje. Včasih spravijo čredo komaj dve milj daleč na dan, ker je daljava dnevnega pogona odvisna od vremena. Ako dežuje, najdejo sloni zlahka napajališče, katerega mora izsušiti še le solnce, da se premakne čreda dalje. Naloga gonjačev je pač ta, čredo usmeriti proti pripravljene pasti — kralu, kjer je dovolj vode.

Približal se je zadnji dan lova. Čreda slonov je bila pritirana na eno miljo oddaljenosti od krala. Veliko gonjačev je ležalo na malariji bolnih pred šotori. Treba je bilo zbrati še zadnje moči, da je prišlo do zajetja. Voditeljica črede je bila stara slonovka z večmesečnim mladičem. Postavila se je pred vhod v past in ni pustila nobene slona dalje. Ni preostalo drugega, nego starko ustreliti, kar se je tudi zgodilo. Še le tedaj ko se je zgrudila stara majka pod streli, ostala ostala-

la čreda preko njenega trupla v kral, kojega vrata so se zaprla in 17 najmočnejših živali je bilo obdanih od nepopustljive ograje. Z vso spretnostjo so privezali gonjači vsakega jetnika za eno nogo k debelemu drevesu in ga pustili besneti, tolči, teptati ter razsajati tako dolgo, dokler ni priznal sam od utrujenosti, da je premagan in ukročen za vselej!

Dopis iz Francije. »Ljubo doma, kdor ga ima«, tako pravi pregovor. Kdor pa ga nima, po svetu za kruhom kima. Menda po celi tej solzni dolini so žalostne posledice bivše svetovne vojne ter je ljudstvo na en ali drugi način prizadeto. Res je, da je bilo do sedaj v tem kraju dosti zaslužka. Mnogo delavstva je bilo tudi od vseh vetrov skupaj navrelo. Firme so jih začele že tu in tam odpuščati, na novo se delo dobi prav težko. Francozi, ki so jako omikan in visoko izobražen narod, vedo dobro preценiti, koliko kateri delavec zasluži. Vrh tega mora tudi vsakdo, ki je dalje časa na enem mestu, davek plačati. V tem kraju (Fontay-Moselle) je tudi od meseca junija večinoma deževalo; posledice so, da se je vse nekoliko podražilo. Ponesreči se jih mnogo tudi smrtno. Svetoval bi: Ne zapuščajte svoje drage in ljube domovine brez hude sile, da se ne boste kesali. Tudi v duševnem oziru je velika nevarnost ter mnogo raznovrstnih pasti, da se človek zgubi. Žalibog jih je mnogo vero že popolnoma izgubilo. Menda jim bode ne samo zemeljska, ampak tudi večna domovina izgubljena. Veliko je tudi pomanjkanje duhovnikov v tej državi. V Parizu v stolni cerkvi je plakat, ki v njem poziva nadškof svoje vernike k molitvi za duhovnike ter prosi mladoarjov za vzdrževanje semenišč. Vsem čitateljem »Slovenskega Gospodarja« in prijateljem v domovini želimo srečno novo leto!

Ožak-Bosna. Tu se je poročila Marica Fužir z g. Iv. Dedičem, mesarskim mojstrom. Mladi Slovenki in njenemu soprogu želimo, da bi bila srečna srečna v zakonskem stanu.

Razvanje pri Mariboru. Gospodarsko prosvetni tečaj, ki ga priredi občinski kmetijski odbor skupno z občino, se vrši v nedeljo, dne 18. februarja 1931 v šolskih prostorih. Preda-

vali bodo o raznih panogah gospodarstva priznani kmetijski strokovnjaki. Razen strokovnih predavanj o živinoreji, sadjarstvu, travništvu itd. bo na dnevnem redu tudi predavanje o kmetijstvu v svetovnem gospodarstvu, potem o kmetiskem stanu kot temelju družine, naroda in države. Priznana predavateljica pa bo govorila našim gospodinjam in dekletom. Ta dan bo pri podružnici sv. Mihaela v Razvanju cerkveno sveto oparvilo s pridigo, in sicer ob pol osmih zjutraj. Takoj po službi božji pa bo pričetek tečaja.

Gornja Radgona. V ponedeljek, dne 15. decembra 1930 zvečer že v temi pride v hišo nekoga kmeta v Orehovskem vrhu nek agent s prošnjo, da bi tam spal. Ker je ta družina pošena, in ne misli od nikogar nič slabega, je smel ostati. Napravili so mu ležišče pri topli peči. Mož je visoke postave, z malimi brki pod nosom. Zaposlen je baje pri neki tvrdki v Mariboru. Mož je omenjeni večer z domačo družino molil rožni venec, pri tem pa je menda že opazoval, kaj bi se drugo jutro dalo s seboj vzeti. In res drugo jutro, ko odidejo vsi domači iz hiše v kuhinjo in v hleve, porabi to priložnost in si stlači nove moške čevlje v kovčep. Čevlji so bili last gospodarjevega brata. Ta pride drugi dan po nje, takrat so še le opazili, kak človek je ta agent. Pa bilo je prepozno. Dolgoprstnež je že bil bogve kje. Občinstvo se svari pred takšnimi agenti in krošnjariji, ki jih je zadnji čas v naših krajih vedno dovolj.

Spuhlja. Izenadila nas je skoraj neverjetna, vendar resnična vest, da je naglo umrl zdrav, mlad, priden fant Janez Božcar, kmetijski sin iz Spuhelj. Naj počiva v miru vrli mladenič! Slučaji nagle smrti se množijo in to bodi resen opomin in svarilo vsem, zlasti še mladini, da misli na svoj pravi življenjski namen. Naj bi vsak človek pazil na to ter skrbel, da ga Bog ne pokliče nenadoma in nepripravljenega pred svoj sodni stol. Nikjer ne stoji zapisano, da morajo samo stari umreti in biti pripravljene za vsak slučaj, temveč se kaj takega lahko zgodi vsakemu brez izjeme, ker pregovor pravi: Danes meni, jutri tebi. — Oblasli so se vendar potrudile, da so mesarjem nekoliko cene znižali. Zdaj je še vprašanje, kedaj bodo gostilničarji znižali cene pri raznih mesenih jedilih. Človek, kateri mora obedovati v gostilni, še vedno tako plačuje kakor pred desetimi leti, ko je vendar meso postalo cenejše.

Središče ob Dravi. Zavratna, neizprosna tuberkuloza je zahtevala mlado žrtev, 20letnega vrlega mladeniča Avgusta Lovrec, čevljarja v Središču. Vzor-mladenič, tih in miren, je bil več let član in priden delavec v katoliških

bezni. Ko sem enkrat uvidel, da razljuteno žensče ne bo poznalo šale, sem sklenil, da pobereš šila ter kopita in bom pogledal za nekaj časa zopet domov v Št. Jurij. Nesreča je bila le ta, da sem zaupal svoj načrt kuharici, ki je bila zaupnica gospe. Predpoldne pred nameravanim pobegom sem pospravil svoje stvari in zvečer še stregel. Odpotovati sem nameraval po kar najkrajšem slovesu drugi dan predpoldne. Zjutraj sta me vzbudila orožnika. Po pregledu kovčeka sta dobila nekaj ducatov srebrnega namiznega orodja in v listnici 3 tisoč goldinarjev v treh bankovcih. Povedal sem po pravici, da ne znam, kako je priromala srebrnina v moj kovček in kako so se znašli tisočaki v moji denarnici. — Orožnika sta se nasmehnila in mesto vere sem prejel verigo krog rok in hajdi z menoj pri belem dnevu skozi Dobrno v Celje, kjer poslušate danes mojo izpoved. Kedo mi je podtaknil srebrne žlice, nože, vilice in denar, o tem morajo presoditi porotniki, sodni dvor je gotovo pre-

pričan, da sem govoril resnico, saj moje življenje ni oštrafotano niti s pičico kakega madeža.

Obtoženi se je priklonil, sedel ter skrnil glavo med obe roki. Njegove besede so napravile na vse globok utis in je bilo videti, da so zadele na verodostojnost pri poroti in poslušalcih. Obdolženi je bil prikupljive zunanosti ter obnašanja. Bil je srednje velik, bistrih oči, majhnih rujavkastih brk pod nosom in glas mu je donel nekako božajoče.

Predsednik je bil očitno zadovoljen z izpovedjo obtoženca, ga ni več izpraševal, ampak je prešel na zasliševanje prič, predvsem krčmarice, debelušaste in že bolj priletne Ane Klakočarjeve in njene kuharice. Ženski nista nastopili prizanesljivo, ponižno ali vsaj dostojno, ampak drzno ter z očitki ter podtikanji, ki so bila izbruhana premišljeno ter naravnost iz peklenske maščevalnosti. Obe sta slikali obtoženca kot zapeljivca ženskega spola in predvsem razdiralca zakonske sreče. Ker ni opravil pri obeh po bogznanj kolikokratnih poskusih s prilizovanjem ter

Majboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

društvi. Tudi dokler je bil še na svojem domu na Preseki, je ob vsakem vremenu rad zahajal v Središče v Društveni dom, kjer se je udeleževal kot pevec, igralec, telovadec in bil tudi že vodja mladcev. V svoji veliki požrtvovalnosti je vedno rad ustregel in se žrtvoval v dobrobit društva. Zato so ga tudi pospremili na njegovi zadnji poti v soboto dne 13. decembra popoldan člani društva z zastavo in pevci so mu zapeli dve žalostinki. Pogreba v njegovo rojstno župnijo v Mihaljevce se je udeležil tudi novomašnik č. g. Modrinjak in središki kaplan č. g. Stakne. Slednji mu je izpregovoril s slovo tople besede zahvale za njegovo požrtvovalno delovanje v katoliških društvih v Središču. Svačila mu večna luč!

Maribor. Dne 23. decembra je umrl Hinko Skušek, penz. sodnijski sluga in tajnik občine Radvanje. Na Štefanovo popoldne ob treh je bil pogreb. Rajni je bil vrl mož, ki je bil tudi naročnik našega lista. Blagi mož naj v miru počiva!

Razvanje pri Mariboru. Podružnica kmetijske družbe za dravsko banovino se namerava ustanoviti v Razvanju, baje vsled nedelavnosti one v Hočah. Sploh kažejo Razvanjčani v zadnjem času veliko zanimanje za svoj gospodarski napredek. Pri tem jih pridno podpirajo sosede Pivolčani. Tudi za kmetijski tečaj, ki se vrši dne 18. januarja, vlada veliko zanimanje. Prav je tako, le tako naprej!

Št. Peter pri Mariboru. Občinski proračun za leto 1931 je bil v seji občinskega odbora dne 28. decembra soglasno sprejet. Občinske doklade se bodo pobirale na državne neposredne davke 110%, na državno trošarino 80 odstotkov, na pivo 60 Din per hl, na vinski mošt 25 Din za hl. V proračunu so zlasti velike postavke za šolstvo, vzdrževanje cest in ubožno skrbstvo. — Občni zbor sadjarske podružnice za župnijo Št. Peter pri Mariboru se je vršil v nedeljo dne 29. decembra. Po poročilu podružničnih funkcionarjev se je izvolil zopet stari odbor. Na mesto umrlega odbornika Fluherja je bil izvoljen župnik Tkavc. Podružnica prav pridno deluje za prosep sadjarstva. Naj bo tudi zanaprej njeno delovanje prav uspešno!

Št. Peter pri Mariboru. Pouk na kmetijski nadaljevalni šoli se je pričel. Želeli bi bilo, da bi se te šole, namenjene kmetijski mladini, fantje še v večjem številu udeleževali. — V ponedeljek dne 15. decembra se je vršila revizija občinskega poslovanja. Revizor banske u-

prave se je o vzornem in nehibnem poslovanju zelo pohvalno izrazil. — Šentpeterski fantje imajo na Novega leta dan zjutraj skupno cerkveno pobožnost. Popoldne po večernicah pa je sestanek fantovskega krožka z zanimivim predavanjem in nastopom tamburaškega zбора. — Božičnica z obdarovanjem revnih šolskih otrok se je vršila v sredo dne 17. dec. Obdarovanih je bilo 40 otrok z obleko in obuvalom. Pa tudi ostali so bili deležni raznih dobrot. Vsem pa, ki so za božičnico kaj prispevali, hvaležni: Bog plačaj!

Sv. Križ nad Mariborom. Dne 26. decembra je umrl Krampl Franc, posestnik na Slmenu. Kratka bolezen je končala tek življenja tej kmečki samozavedni, a pošteni grčl. Bog mu daj večni mir in pokoj! Da si pa ne bo kdo mislil, da pri nas samo umiramo, je poskrbel la gđc. Elzvik Marta, ki se je dne 28. decembra poročila z g. Bušan Aleksandrom. Želimo jima mnogo sreče! — Prihodnje leto bomo gradili vodovod. Pripravljajni odbor z gosp. načelnikom Hlade Joškotom na čelu, je že izvršil vsa potrebna dela, tako da se lahko že začne s kopanjem jarkov, če bo ugodna zima. Vodovod bo stal okrog 70.000 Din. Nekaj plačajo interesenti, pa tudi kr. banska uprava je obljubila svojo podporo, brez katere se vodovod, ki je pri nas nujno potreben, nikakor ne bo mogel degraditi.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dramatski odsek izobraževalnega društva ponovi v nedeljo dne 4. t. m. ob treh popoldne v Društ. domu lepo ljudsko igro v petih dejanjih »Revček Andrejček«. Domačini in okoličani uljudno vabljeni! — Odbor.

Selnica ob Muri. Oče načelnika okrajnega cestnega odbora in bivšega poslanca Franjo Zebota, gospod Jurij Zebot, znan rodoljub z naše severne meje, obhaja 80letnico. Starček je še dobro ohranjen in z veseljem pripoveduje o težkih narodnih bojih Slovencev ob Muri. Leta 1878 se je udeležil zasedbe Bosne.

Tinje. Božičnica in igra. V nedeljo in pred polnočnico so igrali učenci osnovne šole »Božično igro« v treh dejanjih prav dobro in v zadovoljstvo vseh tujih gostov. Med odmori so igrali domači tamburaši. Po igri pa je bila božičnica, obdarovanje učencev, kar je bilo tu pri nas prvič in zato nekaj povsem novega. Obdarovanih je bilo 40 učencev z blagom za obleke, kakor tudi z oblekami, kapami itd. Največ so darovali: gđc. Rastajgerjeva, trgov-

ci: Čar v Tinju, Tomažič v Gornji Bistrici, iz Slov. Bistrice pa: Penič, Maček, Kac, Stiger in Wutt. Vsem tem trgovcem in ostalim darovalcem srčna hvala! Vsi darovi so bili razdeljeni med ubožne in pridne otroke. Drugod prinašajo darila starši in sicer vsak svojim otrokom; pri nas je samo ena prinesla darila za svoje otroke: vsi ostali so bili pa obdarovani z nabranimi darili.

Ormož. Osemdnevni sv. misijon pred Božičem je bil za našo župnijo prvi božji blagoslov. Ljudje pravijo: »Kar krivo se nam vidi, da so nas ti dobri in prijazni gospodje zapušili.« Bog stotero poplačaj vnetim misijonarjem očetom frančiškanom: Dominiku in Gabrijele iz Maribora in Juliju od Sv. Trojice. — Na Štefanovo popoldne po večernicah so našli mrtvo v postelji od kapi zadeto 7letno Marijo Hrzenjak na Haredku. Na Božič je bila še pri sv. opravitlu, dan preje je govorila, da sedaj rada umrje, ko je tako lepo opravila sv. misijon. Na svetu zapuščeno je Bog vzlet k sebi, kjer bo naša lepo nebeško družbo. — Na praznik Sv. Treh kraljev po rani maši bo imela kmetijska podružnica svoje letno zborovanje v kletarski dvorani. Člani, pridite in še drugim povejte! — Zdaj je zopet čas, da za drugo leto naročimo časopise. Ostanimo zvesti! Če hočete, da bo »Gospodar« tudi v novem letu dosti poročal, ali še več kot letos, povejte, kar se novega zgodi, takoj tistemu, ki bo novice zbral in jih poslal gospodu uredniku. Če bodo pa oni, gospod urednik, kaj naših novic vrgli v koš, ne bomo nič zamerili, ker vemo, da imate drugačne, to je: večje in bolj bistre oči, kot mi. Enkrat je mene, ki to pišem, neka ženska poprašala, kdaj bom spet kaj od Ormoža »notric« dal. Pa sem ji rekel, da novic ne delam jaz, ampak vi ljudje. Seveda bi vedno rajši lepe in vesele novice slišal in zbiral kot pa žalostne in nečastne. Pa bo že menda tako prav, da mora biti luč in senca.

Pavlovski vrh pri Ormožu. Neznano kam je izginilo preteklo leto 25 let staro slaboumno dekle, srednje velikosti ter malih črnih las, ki čuje na imena Polajenko, Zemljic, Rizman, — pravo pa je Polajenko Marija. Ako kdo zna, kje se nahaja, naj naznani bližnjemu orožništvu in ono se naproša, da ga spravi h županu občine Vuzmešinci, pošta Sv. Miklavž pri Ormožu.

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

zapeljivostjo, je začel z izmikanjem. Srebrnine ni izmaknil naenkrat, ampak počasi, ker je bil prepričan, da nikdo ne pazi na njegove dolge prste. Ko je bil kovček poln najlepšega namiznega orodja, je segel še po gospejni listnici in to je bilo gotovo znamenje, da bo pobegnil in: adijo Miško! Klakočarca je še posebno naglašala, da je iz sumljive hiše, ker šentprimoških Šarklov (Guzajevo domače ime) ni bilo nič kaj prida in jabelko Francelj s te malopridne veje pač ni padlo daleč od debla. Obe izjavi sta se krili za las pri prvem zaslišanju in pri obravnavi. Podani sta bili odločno, na mestih surovo, a brez jecljanja ali morebitnih zapletljajev. Je bilo takoj videti, kako so se začela mnenja glede krivde in nedolžnosti deliti med porotniki in občinstvom.

Razne druge priče niso znale povedati nič bistvenega, niti ena ni pljusnila kake obtežilne brozge po obtožencu.

Pač pa je župni urad Sv. Jurja ob južni žel. potrdil črno na belem, da Šarkli tik pri podruž-

ni cerkvi sv. Primoža niso na najboljšem glasu, vendar o sinu Francelju ni bilo slišati nič kaj, kar bi zamoglo količkaj škodovati njegovemu dobremu imenu.

Državni pravdnik se je oklenil v svojem govoru dejanskega stana: najdbe v obtoženčevem kovčku ter listnice in popolne verodostojnosti obeh glavnih prič.

Guzajev zagovornik je bil zopet drugega mnenja, da ne spada obdolženec na zatožno klop, ampak ona oseba, ki mu je podtaknila iz peklenško hudobnega maščevanja predmete zločina.

Državni pravdnik in zagovornik sta se preklajala precej časa med seboj in kazala svojo zgovornost. Vsekako so bila in ostala mnenja o obtoženčevi krivdi deljena in to je dokazalo tudi glasovanje porotnikov, ki niso Guzaja oprostili, ampak ga proglasili krivim z enim glasom večine. Razglas porotnega glasovanja je rodil obsodbo na 7 let ter 5 mesecev ječe.

(Dalje.)

Boračeva pri Kapeli. Zopet nas je obiskala in potrkala na vrata neizprosna smrt v hiši Seršenovi v Boračevi ter zatisnila oči hišnemu gospodarju, oziroma očetu štirih otrok, ki so sedaj ostali sirote brez staršev. Mož je bil zvest katoličan in dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«. Zahvaljujemo se vsem, ki so spremlili našega očeta k večnemu počitku, posebno pa gospodu kaplanu. Blagi rajni naj počiva v miru!

Sv. Bolfenk pri Središču. Po preteku leta dni se je končno posrečilo Kat. prosvetnemu društvu otvoriti društveno knjižnico in čitalnico. Doslej se je knjižnica še vedno izpopolnjevala, a prišla je zima in ljudem je treba ustreči z dobrim čtivom. Zato smo otvorili dne 23. decembra redno poslovanje knjižnice in sicer postujemo ob nedeljah in praznikih od pol devete do pol desete ure dopoldne in od pol 3. do 5. ure popoldne. Nudijo se vam razne povesti, znanstvene, poučne, gospodarske in zabavne knjige. Dalje listi, kakor: Mladika s krojno prilogo ročnih del, Kres, Vigred, Naš dom, Glasnik, Kraljestvo božje, Slovenski Gospodar, Slovenec s prilogo Ilustr. Slovenec, Kmetovalec itd. Vse liste lahko čitate v posojilnici, eventuelno tudi na domu. Nabavilo se je precej novih knjig. Upamo, da bo naša knjižnica in čitalnica uspevala ter nudila našim cenjenim bralcem in bralkam marsikaj poučnega in zabavnega, zlasti sedaj v zimskem času. Torej le prav pridno segajte po naših dobrih knjigah. Člani z društvenimi izkaznicami brezplačno. — Bog živi!

Ljujomer. Kmetška nadaljevalna šola prične s poukom v soboto dne 3. januarja. Naši kmetški mladeniči se še lahko javijo za opis.

Sv. Bolfenk pri Središču. Zlastno so peli med božičnimi prazniki bolfenski zvonovi milo pesem v slovo našemu vrlému fantu gosp. Jakobu Vnuk, mizarju iz Jastrebec, ki je služil vojaščino v Beogradu, kjer je tudi izdihnil svojo blago dušo. Gotovo bo slehernemu postalo solzno oko, ako se zamisli, kako rad bi se naš Jakob podal roko svojcem ali vsaj videl ob svoji smrtni postelji stoječo mater. Ni mu bila dana možnost, doma umreti, kakor tudi materi, bratom in sestram in prijateljem, da bi se še zadnjič poslovili od njega in ga spremljali po zadnji poti. Bil je postaven fant, lepega vedenja in blagega srca. Naj počiva v miru!

Polenšak pri Ptujju. Božične praznike smo preživeli, kot se spodobi ob cerkvenih praznikih. Zadnji čas pred Božičem smo bili Polenšani stalno presenečeni s smrtjo enega ali drugega župljana. Smrt ne gleda na vrzel, ki jo zaseka s svojo ostro koso. Nekaj dni zaporedoma so nam naši zvonovi milo doneli ter s svojimi melodičnimi glasovi spremljali rajne na potu tja do zadnjega skromnega doma. V složnosti in lepem sosedskem prijateljstvu sta živela na tem svetu M. Štebih in Jožef Petek iz Polence; tako sta tudi nas zapustila drug za drugim. Niti niso utihnili zvonovi za rajno Štebih, že so se mogočni in turobni zopet oglasili ter naznanili, da nas je za vedno zapustil v svojih mlajših letih tako ugledni mož in župan, ki je svoj čas mnogo veljal pri občini, šoli itd. Bil je dober mož svoji ženi, skrbni oče svojih otrok, dober svetovalec v marsikaterih vaških razprtijah. Mož, ki je bil poštenega in odkritega krščanskega prepričanja. V njegovo hišo že od nekdaj stalno zahaja »Slovenski Gospodar«, katerega zvest naročnik je sin Jožef, ki pridno nadomestuje svojega rajnega dobrega očeta. Da je res bil pokojnik znan in spoštovan ter čislán po celi župniji, je pokazal lep pogreb, katerega se je do mala udeležila cela župnija. Še sta nas zapustili dve stari ženi in bivši gospodinji lepih kmetij: Gera Petek iz Lasigovec in M.

Mežnarič iz Preroda. A nobena ni bila pokopana na domačem pokopališču, ker sta zadnji čas bivali pri svojih izven domače župnije. Ne redčijo se samo vrste naših starcev, tudi mladini ne prizanaša smrt, marveč ugrabila je male angelce v hiši Janžekovičevi in Zorkovi v Zamencih. Vsem rajnim naj sveti nebeška luč, a preostalim domačim, ki so zvesti naročniki in čitatelji »Slovenskega Gospodarja«, bodi izrečeno globoko sožalje!

Polenšak pri Ptujju. Minil je tih adventni čas, spet se bodo uglašali ženini ter povpraševali po zalih družicah, seveda se bodo morali prav flečno podvizati, ker kratek je čas do pusta in že zastareli pregovor pravi: Kratko do pusta, prav dosti bogatih gostij! Bomo videli, koliko je na tem resničnega. — Kakor se čuje, je nek mož, doma iz Polence, izgubil na potu proti kolodvoru Moškajnci lepo svoto slotakov. Ako se je ta svota resnično izgubila, sme dotičnik zaupati poštenosti najditelja, da bo dobil denar nazaj. — V temnih nočeh neki ljudje kaj radi obiskujejo kmečke kurnike, iz katerih ne izginejo samo kokoši, marveč tudi ključavnice. Le kratko dobo smo imeli Polenšani orožniško stanico. Spet je premeščena k Sv. Lovrencu na staro mesto. Pravijo, da je Polenšak preveč na kraju patrolnega rajona.

Šmarje pri Jelšah. Z letošnjo božično številkó se je »Slovenski Gospodar« zopet dobro postavil. Božična priloga nam je dala prijetno berilo, »Naše slike« pa so nam kazale različne jaslice in nas razveselile s sliko našega domačina Martina Vrečko, ki si je tudi v naših krajih postavil trajni spomin s svojim sodelovanjem pri zidavi šol v Zibiki, pri Sv. Stefanu in pri Sv. Emi. Le radi še ustrezite vsem našim novim naročnikom z obema prilogama, če vam bi jih še bilo kaj preostalo! — Poleg novotlakovane ceste mimo Gajšekove trgovine bodi omenjena tudi precej zboljšana pot proti Orehku, koder hodijo romarji od sladkogorske strani, in pa cesta ob severni strani pokopališča. Kaj ko bi se s časom še kaj storilo za korpulsko in šentbarbarsko cesto! — Sv. Rok ima svojega novega cerkvenega ključarja v osebi razumnega kmetovalca Ivana Novaka iz Ješovca. — Lepo proslavo rojstnega dneva Nj. Vel. kralja Aleksandra je obhajala naša šolska mladina v Kat. domu. — Bolezen se tudi v našem zdravem kraju prav pridno oglašá. Med drugimi se je lotila pred prazniki tudi vrlega člana našega gledališkega odra, Šafarjevega Anzeka na Bobovem in gostilničarja Baštevca na Belem. Božje Dete ju naj kmalu ozdravi! Sploh pa želimo vsem ljubim šmarskim župljanom prav srečno ter zdravo novo leto!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Dne 21. decembra smo imeli pri nas odkritje in blagoslovitev spomenika v svetovni vojni padlih žrtev. Spomenik ima zelo lično zunanjo obliko vreca. Obliko vreca ima spomenik za to, da bi sorodniki v vojni padlih žrtev, ki so padli za osvoboditev domovine, imeli v svojih srcih vrelec ljubezni do njih in da bi se jih spominjali ob raznih prilikah. Na spomeniku je zlatimi črkami uklesanih 155 imen v vojni padlih žrtev. Svečanosti so prisostvovali vlč. g. Bonač, vojna kurat iz Ljubljane, tukajšnja steklarska godba, pevski zbor »Sloga«, gasilsko društvo v uniformi z zastavo na čelu, šolska mladina obeh šol v spremstvu učiteljev, očete, matere, žene in otroci in ostali sorodniki v vojni padlih žrtev in občinstvo v zelo izredno velikem številu. Pri spomeniku se je vršila prireditev z zelo izbranimi točkami. Govorili so vlč. g. Bonač, g. dr. Franc Šter, rav-

natelj zdravilišča, g. Stanko Šentjerc, župan zdraviliščne občine, gđc. Ahtik, učiteljice, zastopnik državne oblasti in drugi. Na bližnjem griču pa se je oglašal topičev grom v znamenje, da so rajni med gromom svetovne vojne dali svoje življenje. Tako se je marsikateremu ki je prisostvoval tej slavnosti, zrosilo oko. Ta spomin bomo pač imeli vedno pred očmi, zlasti žalujoče matere, žene in otroci v vojni padlih žrtev.

Cerovec pri Rogški Slatini. Kakor smo že svoječasno poročali v »Slov. Gospodarju«, se zelo rad pojavlja kurji ta! pri tukajšnjih posestnikih. Tako moramo tudi danes poročati, da je temu prebrisanemu vožuncu se zahotelo tudi za božične praznike, da si je privoščil obilno množino kurjih pečenk. Nekí kmetici so izgubile 3 kokoši, drugi pa pítan puran. Pripomnimo, da je tej kmetici že izgubil četrti pitani puran. Zlobnemu uzmoviču pač dobro tekne puranska pečenka. Zlasti za kake večje praznike ne more ostati brez nje. Prepričani pa smo, da mu bomo njegov pohlep enkrat prav pošteno plačali!!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na Štefanovo je tukajšnje Kat. prosvetno društvo vprizorilo lepo igro »Skrivnostna sveta noč«. Dvorana je bila topot popolnoma razprodana. Posetilo je to prireditev mnogo občinstva iz sosednih župnij, predvsem iz Hrvatskega. Med posetniki smo opazili tudi dekana vlč. g. Krohneta iz Podređe. Igralcem, ki so topot svoje vloge dobro rešili, nič drugega kot le častitamo! — Tukajšnji vinogradniki imajo kleti z letnikom 1930 še skoro polne, kljub temu, da se pridelek skoro meri z letnikom 1929. Mežimo na Bizeljsko, kjer rastejo tako dobra vina in je kakovost naših vin s tm izpričana. Pričakujemo le kupcev. Nič ne bomo dragi, le pridite! Je pač tako: tukaj je doma gostoljubje in marsikateri literček se potroši, ako se polne kleti. Zaloga se na ta način črpa, denarja pa le ni. Pridite in poskusite, ne bode vam žal!

Marija Gradec pri Laškem. Smrt je spet zamahnila s koso in prizadela dvema uglednima družinama naše občine težko izgubo. Dne 8. decembra smo pokopali pri Sv. Miklavžu nad Laškem 38letno Amalijo Zavšek iz Brodnice, ki je umrla po daljšem bolehanju in zapustila četvero malih otrok. Dne 26. decembra smo pokopali v Laškem 53letno Marijo Topole, posestnico in županovo ženo iz Jagoč, ki je tudi umrla po daljšem bolehanju in zapustila še deloma nepreskrbljene otroke. Obema težko prizadetima rodbinama naše iskreno so žalje!

Rajhenburg. Po kratki komaj osemdnevni bolezni je umrl dne 17. decembra Jakob Romih iz Pokleka. Bil je skrben ne samo v krogu svoje družine, deloval je tudi v javnosti. Zalna zastava na občinski hiši je naznájala, da je občina z njim izgubila dolgoletnega občinskega odbornika. Bil je tudi naročnik Slovenskega Gospodarja. Bil je značajan mož, vesele in živahne narave in vsem prikupljiv. To je pričal dolgi sprevod na njegovizadnji poti. Ob odprtem grobu je govoril č. g. kaplan Jakob Zidanšek prisrčne poslovilne besede, katere so vsem navzočim izvabile solze v oči. Počivaj v miru, dragi Jakob!!

Lučka vas. Javna zahvala! »Dunav« zavarovalni delniški družbi v Zagrebu kot podružnici v Ljubljani. Prvič se zahvaljujem, da je mi tako lepo in ljubeznivo v pismu čestitala in izrazila za moje večletno delovanje kot poštenemu vestnemu zastopniku zahvalo. Poteklo je 6. nov. 1930 35 let, kar sem zastopnik te zavarovalnice. Zahvalim se za naklonjenost, ker mi je podarila nagrado 1000 D. Z velespoštovanjem: Anton Pečovnik, zastopnik.

Ljutomer. Pri tukajšnji kmetijski podružnici se je dne 26. decembra ustanovil rodovniški odsek za selekcijo in mlečno kontrolo svetloisaste (simodolske) govede s sedežem v Ljutomeru.

Oplotnica. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje Kat. prosvetno društvo ob obilni udeležbi občinstva lepo uspelo narodno igro »Deseti brat«. Vsi igralci so se v svoje vloge dobro uživali in jih rešili izborna. Posebno deseti brat s svojim nastopom in Krjavelj s svojim velikim kozlom sta vzbudila med občinstvom mnogo zabave. Društvu se pozna, da je novoizvoljeni odbor v dobrih rokah in

da se zaveda svoje naloge. — Na splošno žaljo občinstva se igra ponovi drugo nedeljo. Pridite! — Z novim letom hvala zraven »Slovenskega Gospodarja« v trgovini Groleger in Petelinšek lahko dobili tudi nedeljsko izdajo »Slovenca«. Segajte pridno po njem!

Jurklošter. Pri nas še ni tako mrz, kot bi si mislil kdo, da je v »urvaldu«. Dobil je gospod Pompe Jožef sredi decembra zrele maline. Tudi vijolice cvetejo v zatišjih. Snega je komaj za zajeto sled. Divji prašiči so se pa nekam proti Kozjem preselili. Tu jih ni več, če ne pridejo nazaj na poletje.

Novo!

„Pri Amerikancu“

d. z. o. z.

Maribor, Meljska cesta 38

dobite poleg špecerije vse potrebščine za dom in gospodinjstvo cenejše in boljše kot drugje. Velika izbira srajc in drugega perila, toplih majic, puloverjev, nogavic, robcev, predpasnikov, posteljnih odev. Kuhinjska posoda, steklenice, kozarci, krožniki, krtače, brusni kamni, vse šivalne potrebščine, blago na meter, tiskanina, barheti, domače platno itd. Kupujte odslej samo pri

„AMERIKANCU“

ker si tako prihranite mnogo težko zasluženega denarja. 7

Srečno in veselo Novo leto

želi

Bezjak Ivan, sedlar

Maribor, Cvetlična ulica 33. 60

Umor v Negovi pojasnjen.

10letni deček roparski morilec!

Na Lotskem Vrhu v negovski župniji se je 22. decembra, kakor poročamo na drugem mestu, zgodil strašen zločin. 70letna starka Neža Kaučič, ki je živela na preužitku pri posestniku Antonu Volf, je bila umorjena. Ker je ni bilo dolgo na spregled, je sosed udril v sobo, kjer je našel starko, ležečo mrtvo na tleh v mlaki krvi. Truplo je izgledalo strašno. Imelo je na sebi kakšnih 17 ubodljajev in udarcev. Ko so orožniki od Sv. Jurija na Ščavnici preiskovali okolnosti hudodelstva, so našli v snegu sledi otroških čevljev ter krvave madeže, ki so ostali od čiščenja sekire. Kmalu so tudi izsledili lastnika otroških čevljev — 10letnega nezakonskega sina Volfove žene Makslina Ploja. Po dolgem zanikanju je deček zločin priznal. Dne 22. decembra ob štirih zjutraj sta zakonska Anton in Matilda Volf odšla k Sv. Trojici ter pustila doma Maksa in njegovega polbrata Janeza. Dečka sta najprej nakrmila in ocedila živino. Nato reče Maks Janezu: »Jaz grem zdaj v Nežino stanovanje in jo bom s sekiro ubil, da pridem do njenega denarja.« — Maks je vzel sekiro in odšel. Čez kakšne pol ure se je Maks vrnil ter dejal polbratu Janezu: »Nežo sem že ubil in ji vzel denar. Bog varuj, da bi komu kaj povedal, še črhniti ne smeš!« Dal mu je 17 in pol dinarja, nekaj drobiža obdržal v žepu, 70 dinarjev pa je shranil v stranišču. Ko sta potem dečka šla v šolo, se nista upala mimo hiše Neže Kaučičeve, marveč sta šla skozi dolino v gozd. Za priropani denar sta si dečka kupila pri trgovcu rožičev, fig, slaščic in škatljico vžigalic. Med šolskim poukom je bil Maks proti svoji navadi miren. Ko so ga orožniki nato izpraševali, je nekaj časa zanikal, potem pa se izgovarjal, češ: »Hotel sem jo samo omamiti in ji vzeti denar. Ko sem jo pa enkrat vsekalo po glavi, sem se zbal, da bi oživela ter me izdala. Zato sem kar naprej udarjal po njej, enkrat z ostro, potem pa s topo stranjo.« Orožniki so našli na stranišču 70 dinarjev in na od dečka označenem mestu sekiro, ki jo je bil Maks pred zločinom izvlekel izpod omare v kuhinji domače hiše. Maksa Ploja, rojenega 1. 1920.

in njegovega polbrata Janeza so orožniki odpeljali v Gornjo Radgono, kjer sta bila izročena varstvenemu oddelku okrajnega sodišča. V smislu novega zakona nista radi mladostnosti odgovorna za svoj čin. Ta strašen zločin je tem bolj žalosten, ker ga je izvršil otrok z neverjetno preudarnostjo ter hladnokrvnostjo. Za rožiče, fige in slaščice, ne pa za potrebno hrano, ki je imel dovolj v domači hiši, zahrbtno ubije starko, da dobi denar.

Ta strašen zločin, ki mu je težko najti para, ni samo znamenje časa — marveč plod slabe vzgoje. Ena najbolj usodnih posledic pevojnega mišljenja je slaba vzgoja mladine. Ker se otroci in mladina ne vzgajajo v duhu samozatajevanja in premagovanja samega sebe, je nujna prikazen pohlepnost in posurovelost mladine.

SREČNO NOVO LETO

želi

Ernest Marinc

nakup kostanjevega taninskega lesa
Celje, Zrinjskega 4, tel. 136.

SREČNO NOVO LETO

želi svojim cenjenim odjemalcem

Anton Brenčič

trgovina z železnino, zaloga orožja in
municiji — Ptuj.

Kapelnik išče mesto. Petrovič, Pobrežje 3, p.
Maribor. 66

GOSTILNA

se odda v najem. Cenjena vprašanja pri trdki Ed. Suppanz, Pristava. 54

Naznanilo.

Podpisana uljudno naznanjata slavnemu občinstvu, da otvorita v nedeljo dne 4. januarja 1931 gostilno v svoji novi hiši. Na razpolago bodo vedno topla in mrzla jedila kakor tudi prvovrstna vina iz raznih krajev. Za obilen obisk se priporočata:

Janko in Olga Kostajnašek. 67

Cepljene trte in sadna drevesa nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, p. Juršinci pri Ptuju, železniška postaja Moškanjci, skladišče v Hlaponcih. V zalogi so trte, sedanji čas priporočljive sorte in od sadnih dreves Bobovec. — Zahtevajte cenik na kratek naslov: Trsničarska zadruga, p. Juršinci. 43

Prodam posestvo z lepim vrtom, 3 orale njive, primerno za vsako obrt ali za vpokojenca. Rače št. 75 pri Mariboru. 61

Dekle pošteno, od 15 let naprej, brez staršev, se sprejme za svojo. Vpraša se pri g. Kremek, Sv. Benedikt v Slov. gor. 65

Čevljarski pomočnik išče službo takoj, najraje na deželi. Naslov v upravi lista. 63

Odda se v najem popolnoma urejena delavnica za kolarstvo. Selnica ob Dr. Hiter. 62

Rudar zaposlen v Franciji, samec, 41 let star, ima 10.000 Din prihranka, se želi poročiti z dekletom ali vdovo, katera bi imela nekaj posestva. Ponudbe pod »Bodeš srečna« na upravo lista. 55

Dijaka ali dijakinjo sprejme v dobro oskrbo. Maribor, Praprotnikova ulica 130. 58

Služkinja, katera zna nekaj kuhati, nad 24 let stara, se sprejme. Franja Kovačič, Maribor, Slovenska ulica 10. 56

Hišnica, samska, se sprejme. Franja Kovačič, Maribor, Slovenska ulica 100. 57

Išče se spretnega viničarja na srednje posestvo blizu Rogaške Slatine, brez otrok ali k večjemu z enim. Nastop 15. februarja ali s 1. marcem. Ponudbe poslati v Celje, poštni predal št. 10. 51

Jabolčnika večjo množino proda Gabrijel Koren, St. Hlj pri Velenju. 52

Sadna drevesa v velikih množinah in bogati izberi nudi Franjo Mlinarič, drevesničar v Zagrebu, Savska cesta 113 B. Zahtevajte cenik! 53

Ženska, poštena, delavna, 30—40 let stara, katera zna tudi nekaj kuhati, se takoj sprejme v večji trgovski hiši za stalno. Vpraša se: Maribor, Dravska ulica 15, pisarna. 64

Sprejemem za svečnico viničarja z 3—4 delavci in takoj služkinjo. Vladimir Vošnjak, v Ptuju, Mestni vrh.

Ponudba. Vzajem v najem, oziroma kupim manjše dobičkanosno posestvo v prometnem kraju ali v bližnji okolici Maribora. Lepa solčna lega, dobro ohranjena poslopja predpogoj. Naslov v upravi lista. pod števil. 60. 60